

चन्दनागुरुकसूरीपङ्कजैर्निर्वाजितैः ।
विहरद्भिर्विष्णुभक्तैः कार्यं यद्य मज्जोत्सवः ।
ध्यायेद्दृष्ट्वावने रम्यं यमुनापुल्लिने वने ॥
निकुञ्जसदने क्वणं गोपीमण्डलमल्लितम् ।
रासमण्डलमल्लय गोविन्दं कञ्चिकागतम् ॥
द्वयोर्द्वयोर्गोपिकयोर्मध्ये सान्निभनेकधा ।
अपरं नटवेशेन मध्ये तं सुरलोधरम् ॥
गोपीगणसुखान्भोजमधुपानमधुव्रतम् ।
कुलालचक्रप्रतिमं मण्डलं पङ्कजाङ्कितम् ॥
दलादशोभितं कार्यं महिष्योऽष्टौ च सन्निभम् ।
मध्ये मध्ये च गोविन्दं पार्श्वयोरष्टरूपकम् ॥
सुकुण्डं भाषवं क्वणं नटनागरमेव च ।
हरिं हामोदरं विष्णुं पूजयेत् कामरूपिणम् ॥
तदाहो भूपुरे गोप्यः श्रुतश्रोत्रसहस्रशः ।
पूजनीयाः प्रयत्नेन वृत्तगीतपरायणाः ॥
अवस्था गोपिकास्तत्र मण्डलेऽष्टौ वराङ्गनाः ।
महिष्यस्ताः समाख्याताः सदावङ्गसुनिवृताः ॥
भक्तोत्सवाभिभाषेन कमला बहुरूपिणी ।
राधा विशाखा विमला सुमिता ललिता तथा ।
सुन्दरी कमला रत्ना महिष्योऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥
तारा राधा निरावाधा कृष्णा भेदसुपागताः ।
तासां ध्यानैर्लक्ष्यमात्रैः पूजा कार्या विशेषतः ॥
उत्तीर्णं कार्यं समये गोप्यो दृष्ट्वावनं ययुः ।
रासक्रीडां ततस्तत्ताभिश्चक्रे च जगदीश्वरः ॥
गोप्यो रासक्रीडां चक्रुः पौर्यमाणां महा-

निशि ।

न तत्र पश्चिनिनदी न भिन्नोनिनदस्तथा ।
महानिशा हे चटके राज्ञेर्मध्यमयामयोः ।
तदप्रामौ च कर्तव्यं पौर्यमाणां निशासुखे ॥
यस्य रासक्रीडां यस्तु कारयेद्विभू मानवः ।
स सर्वदुःकृतं त्यक्त्वा निष्ठासुक्तिमाप्नुयात् ॥

इत्युत्तमकलिका ॥

(विज्ञातः । यथा, भागवते । ५ । २ । १२ ।

“अस्मादिष्टस्य मन उन्नयनौ विभर्ति
वक्रजुतं सरसराससुधादिवक्त्रे ॥”
“वक्त्रे च वक्रजुतं विभर्ति किं तदाह । रघो
मधुरालापः, रासो विज्ञासक्त्यां संहिता सुधा
अधरास्तम् । आदिशब्दात् स्तितनमोदि ।”
इति तत्र श्रीधरस्वामी ॥ क्रिया । यथा, भाग-
वते । ५ । १२ । १० ।

“तेर्वचिती हंसकुलं समाविशत्
नरोचयन् श्रीलसुपेति वानरान् ।
तस्मातिरासेन सुनिर्वृतिन्दियः
परस्परौहोचयविस्तृतावधिः ॥”

“तेर्वचितस्तत्र फलाभावं ज्ञात्वा हंसानां प्राञ्च-
यानां कुलं पुनः प्रविशन् तेषां श्रीलं प्राय-
श्चित्तपूर्वकं पुनरुपनयनाद्याचारमनोचयन्
अप्रियं प्रपन्नं वानरतुल्यान् भटाचारान्
भूद्रप्रायासुपेति । तस्मातिरासेन वानरजाति-
क्रियया स्त्रियां मिथुनीभूय परस्परसुखोदीच-
येन विस्तृतो जीवितवाधिमरणकालो येन ।”
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ *)

रासमः, पुं, (रासते शब्दायते इति । रास+
“रासिक्लिप्ताच् ।” उणा० ३ । १२५ । इति
अमच् ।) गर्हभः । इत्यमरः । २ । ६ । ७८ ॥
(अयं हि ब्रह्मणः पङ्गा जातः । यथा, मार्क-
ण्डेये । ४८ । २६ ।

“पङ्गाश्चाश्वान् समतज्जान् रासमान् शृङ्गान्
वृगान् ।

उद्धान्श्वतरांश्चैव नानारूपाश्च जातयः ॥”

अन्तरः । खचर इति भाषा । यथा, महा-
भारते । १ । १४५ । ७ ।

“स त्वं रासभयुक्तेन स्थन्देनाशुगामिनां ।

वारयावतमदौव यथा यासि तथा कुरु ॥”

रासभवन्दिनी, स्त्री, मल्लिका । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

रासभी, स्त्री, (रासभ+ङीप् ।) गर्हभी । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, महाभारते । १३ ।

२७ । १४ ।

“एतत् श्रुत्वा मतङ्गसु दास्यं रासभोवचः ।

अवतीर्थे रथात्तूयं रासभीं प्रत्यभाषत ॥”

रासमण्डलं, स्त्री, (रासं मण्डलम् ।) श्रीकृष्णस्य
रासक्रीडास्थलम् । तद्विवरणम् । यथा,—

“तस्मादुपरि गोलीकः पञ्चाशत्कोटियोजने ।

वायुना धार्यमाणश्च विचित्रपरमाशयः ॥

अतीवरम्यनिर्माणो नित्यरूपो मदीच्छया ।

श्रुतश्रेष्ठेन श्रेष्ठेन पुण्यवृत्तावनेन च ॥

सुरासमकलेनापि नद्या विरजयातुतः ।

कोटियोजनविक्षीर्णां प्रस्थेन विरजा व्रज ॥

देव्यै तस्य श्रुतगुणा परितः परमा शुभा ।

अमृत्यरत्ननिकरा हीरामाणिक्ययोस्तथा ॥

मन्वीनां कौस्तुभादीनामसंख्यानां मनोहरा ।

अमृत्यरत्ननिर्माणं तत्रापि प्रतिमन्दिरम् ॥

मनोहरं च प्रकारमदृष्टं विश्वकर्मेणा ।

गोपीभिर्गोपनिकरैर्वेदितं कामधेनुभिः ॥

कल्पवृक्षैः पारिजातैरखण्डैश्च सरोवरैः ।

पुष्पोद्यानैः सुकोटिभिः संहृतं रासमण्डलम् ॥

वेदितं वेदितेर्गोपैर्मन्दिरैः श्रुतकोटिभिः ।

रत्नप्रदीपयुक्तेषु पुष्पातल्यसमन्वितैः ॥

सुगन्धिसन्धानमोदैः कज्जरीकुङ्कुमान्वितैः ।

क्रीडोपयुक्तेर्भोगैश्च ताम्बूलैर्व्यासितैर्जलेः ॥

धूपैः सुरभिरन्यैश्च माल्यैश्च रत्नदर्पणैः ।

रत्नकै रचितैः शृङ्गाद्युक्तैश्चोत्तमैश्चोत्तमैः ॥

अमृत्यरत्नभरणैश्चैव हि युक्तैश्चोत्तमैः ।

लक्ष्मणमणिक्यैश्च वेदितैश्च वनेः क्रमात् ॥

नवयौवनसम्यक् रूपैर्निरूपमेरपि ।

रम्यं च वत्सलाकारं चन्द्रविम्बं यथा व्रज ॥

अमृत्यरत्नरचितं दृश्योजनविक्षृतम् ।

कज्जरीकुङ्कुमै रम्यैः सुगन्धिसन्धानैश्चितैः ॥

आहतं मङ्गलघटैः फलपञ्चवसयुतैः ।

दक्षिणार्धे च पण्यैश्च क्षिप्रदृष्ट्याङ्कुरैः फलेः ॥

श्रीरामकदलीस्तम्भैरसंख्यैश्च मनोहरैः ।

पङ्कजनिवहेषु क्षिप्रैश्चैव नटपङ्कजैः ॥

चन्दनासक्तमाल्यैश्च भूषणैश्च विभूषितम् ।

अमृत्यरत्नरचितं श्रुतश्रेष्ठं मनोहरम् ॥

कोटियोजनमदृष्टं देव्यै दृश्योजनोत्तरम् ।

श्रेष्ठप्रस्थं परिमितं पञ्चाशत्कोटियोजनम् ॥

अतीवकमनीयं च वेदेऽनित्यं चनीयकम् ।

प्राकारमिव तस्यापि गोलीकस्य मनोहरम् ॥

परितो वेदितं रम्यं हीराहारसमन्वितम् ।

तत्र दृष्ट्वावनं रम्यं युक्तं चन्दनपादपैः ॥

कल्पवृक्षैश्च रम्यैश्च मन्दारैः कामधेनुभिः ।

श्रीभितं श्रीभनाद्याश्च पुष्पोद्यानैर्मनोहरैः ॥

क्रीडासरोवरै रम्यैः सुरम्यै रतिमन्दिरैः ।

अतीवरम्यं रत्नैश्च रासयोज्यस्थलान्वितम् ॥

रचितं रत्नकै रम्यैरसंख्यैर्गोपिकागणैः ।

परितो वत्सलाकारं त्रिलच्योजनं वनम् ॥

वटपदच्छिन्नसंयुक्तं पुंस्त्र्योक्तिरुत्तमान्वितम् ।

तत्राचयवटो रम्यो रत्नस्थैश्च विस्तृतः ॥

सहस्रयोजनोर्ध्वं परितश्च चतुर्गुणः ।

गोपीनां कल्पवृक्षैश्च सर्ववाङ्मयप्रदः ॥

क्रीडान्वितैराहतैश्च राधादासीन्निलचक्रेः ।

विरजातीरनारीणां यमुनाश्रीतलेन च ॥

पुष्पान्वितेन मान्येन पवित्रं सुगन्धिना ।

दासीगणैरसंख्यैश्च दृष्ट्वावनविनोदिनी ॥

तत्र क्रीडति सा राधा मम प्राणाधिदेवता ॥

सेयं श्रीरामप्रापेन वृषभादुत्सवाधुना ।

ब्रह्मादिदेवैः सिद्धैर्मुनीन्कैः पूजिता व्रज ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते भगवद्गन्धर्वादे श्रीकृष्णजन्म-
खण्डे ८४ अध्यायः ॥

रासयात्रा, स्त्री, (रासस्य यात्रा उत्सवः ।)

कान्तिकीपौर्यमासीकर्मस्य श्रीकृष्णस्योत्सवविशेषः ।

तद्विवरणं यात्राशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ शक्ति-

विषयकरासयात्रा यथा,—

“पौर्यमाणां रासयात्रां देवाः कुर्वन्ति-

श्राद्धं के ।

पूर्ववन्मन्त्रमाख्याय देवीं देवाचनं यजेत् ॥”

पौर्यमाणां चैत्रपौर्यमाणां ।

“संमुखे राससंस्थानं भैरवीभैरवान्वितम् ।

जला तान् पूजयित्वा च भामयेत् कुम्भचक्रवत् ॥

कोलाहलं नृदङ्गादिवाद्यैर्नृत्यैः सुगीतकैः ।

कुर्वन्तानन्दद्वयः साधकः स्थिरमानसः ॥

वित्तशाल्यं न कुर्वन्त देवीयात्रा सुखप्रदा ॥”

इति वामकेश्वरतन्त्रे ५४ पटलः ॥

रासेरवः, पुं, (रासे क्रीडाविशेषे यो रसः ।

अलुक्सभासः ।) गोष्ठी । रासः । शृङ्गारः ।

रससिद्धिः । रसावासः । षष्ठीजागरकः । इति

मेदिनी । से, ६० ॥ उत्सवः । इति शब्दरत्ना-

वली ॥ परिहासः । इति जटाधरः ॥

रासेश्वरी, स्त्री, (रासस्य ईश्वरी ।) राधा ।

यथा,—

“राधा रासेश्वरी रासवासिनी रसिकेश्वरी ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १० अध्यायः ॥

रासा, स्त्री, (रस्यते इति । रस आखादने

“रासासाक्षात्पूजावीणाः ।” उणा० ३ । १ ।

इति नृप्रत्ययेन साधुः ।) खनामखातजला-